

her maa jeg gjøre opmærksom paa, at denne Virksomhed for Smaaplantningers Fremme i Vestjylland ikke er noget Nyt, som Hedeselskabet vil søge at bringe frem, men er gammel Sag, som det i lang Tid har taget sig af, som det har taget sig af med megen Sver, og jeg tør ogsaa sige med meget Held. Hvad angaar det, at Regjeringen bedre skulde kunne udføre denne Forretning, da er denne Mening mig ikke ganske forstaaelig, thi Regjeringen maatte da gjøre det gjennem sine forstkyndige Embedsmænd, og da den, hvis jeg ikke tager fejl, kun har 5 Stovridere i Jylland, vil det vistnok være disse umuligt, selv om der bevilgedes det dobbelte Beløb, at udføre alt det Arbejde, som skal til, hvorimod Hedeselskabet, saaledes som Ordføreren har oplyst, allerede nu har et betydeligt større Antal af Anvisere eller Forstandere, og hvis det faar de nødvendige Penge bevilgede iaar, endnu vil udvide disse Mænds Antal, saa at det vil kunne faae Jylland delt i 40 Distrikter, medens det for Diebliffet kun har det delt i 25. Som Forholdet nu er, er Hedeselskabet derfor ganske anderledes istand til at paatage sig dette Arbejde end Staten. — Jeg gaar nu over til Forslagene paa § 26. Hvad Forslaget om den tekniske Skole angaar, kan jeg henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt. Jeg skal kun ligeoverfor Forslaget under Nr. 136, der er stillet af enkelte Medlemmer af Udvalget, og som gaar ud paa at bevilge 100,000 Kr. i 10 Aar som Laan til det tekniske Selskab, gjøre den Bemærkning, at jeg har den Overbevisning, at, hvis vi bevilge disse 100,000 Kr., vil det i Virkeligheden føre til, at vi komme til at bevilge den tekniske Skole Mere, end den har forlangt, thi naar de 10 Aar ere omme, ville vi nok blive nødt til at bevilge Rentefrihed af Laanet for den følgende Tid, det vil med andre Ord sige eftergive det. — Hvad Forslaget under Nr. 139 angaar, maa jeg være enig med den ærede Ordfører i, at det er en Stjanssag, hvorvidt man mener, at Udgifterne for Kommissionen angaaende Beskyttelsesarbejder paa Jyllands Vestkyst ville andrage 5,000 Kr. eller 2,500 Kr.; men de Udgifter, der ere nødvendige, for at Kommissionen kan holde sine Møder og foretage de Undersøgelser, som skulle til, maa virkelig bevilges. Jeg betragter det som mindre væsentligt, om den større eller den mindre Sum bevilges. — Ved § 27 er der to Punkter, hvorom Mindretallet og Flertallet ikke ere enige. Det første er Forslaget under Nr. 185, hvor Flertallet foreslaar ikke at bevilge en Udvidelse af Værkstederne ved Aarhus Jernbanestation. Naar den ærede Ordfører havde indskrænket sig her til at sige, at man af økonomiske, finansielle Grunde mente, at man uden nogen overdreven stor Skade kunde udsætte denne Sag til næste Aar, skulde jeg ikke kunne have modsagt ham deri; men naar han vil gjøre gjældende,

dels at det maaske var tvivlsomt, om Aarhus var det rette Punkt i Jylland til at anlægge et saadant Centralværksted, og dels at det kunde være tvivlsomt, om der i det Hele taget skal være noget Centralværksted i Aarhus, forudsat at de sjællandske Jernbaner kom ind under Statens Bestyrelse, maa jeg meget bestemt modsig det. Der kan ikke reises nogen begrundet Tvivl om, at selv om det for det Første skulde hælde, hvad der ikke er sikkert endnu, at de sjællandske Jernbaner kom ind under Staten, vilde det lige fuldt være nødvendigt at have to Centralværksteder, eet i Jylland og eet her, og dernæst, at skal der være et i Jylland, kan det ikke lægges paa noget bekvemmere Sted for hele Banens Drift end netop i Aarhus. Der er nu i Jylland tre Værksteder, det store Værksted i Aarhus, der er beregnet paa ved en nødvendig Udvidelse at gjøres til et virkeligt Centralværksted og de to mindre i Søbjerg og Frederikshavn, som kunne lade sig nøie med at blive, som de ere, Lokomotivremiser og Reparationsværksteder. Jeg tror, at Mindretallet har indtaget den rette Stilling, idet det har sagt: vi anerkjende, at dette er et Foretagende, der maa udføres, og vi se ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at udsætte det. Det andet Spørgsmaal angaar Reserverefabelen under Storebelt. Den ærede Ordfører syntes at anerkjende, at dette Spørgsmaal var indtraadt i et nyt Stadium paa Grund af, at det ene af de to Kabler havde gjort Flertallet den Sorg i disse Dage at gaa istykker. Der kan jo ikke være Tvivl om, at det kan repareres, det vil jeg idetmindste haabe; men det er under alle Omstændigheder et godt Bevis paa, at Regjeringen har haft Ret i at stille og Mindretallet i at tiltræde det omtalte Forslag, at vi nu staa overfor vor vigtigste Telegrafaffindelse med Fastlandet saaledes, at der i Storebelt ligger et gammelt og ikke fuldt brugeligt — jeg vil ikke sige ubrugeligt — men i alt Fald temmelig slidt Kabel, som snart trænger til Afsløstning, og et andet Kabel, som er gaet istykker; bedre Forsvar for at bevilge det nye kan ikke forlanges. Et andet Medlem har udenfor Betænkningen stillet et Forslag til § 27, som gaar ud paa at yde et Laan til Interessenterne i Stokkeby Aker paa Værk af 50,000 Kr. Dette Forslag vil jeg udtale mig meget bestemt imod. I selve Forslaget er der indført en Begrundelse. Laanet skal være begrundet i, at der er ydet uforholdsmæssig liden Hjælp ved Afdelingen af Nationens Stormslobsgaver i 1872. Vi have tidligere i Finantsudvalget haft Leilighed til at tage denne Sag under Overveelse, og det var i alt Fald Finantsudvalgets, jeg tror, enstemmige Formening, at der var intet Væsentligt at klage over Centralkomiteens Afdeling af denne store Gave — Smaating kan man jo altid klage over — men at man tvertimod maatte yde den al Anerkjendelse i saa Henseende. Vi vare dernæst